

OBNOWIENIE (5) *sb n*

Teksty nie oznaczają é oraz o; oba o prawdopodobnie jasne (tak w ob- oraz nowy).

sg G obnowieniã (1). ◊ A obnowieni(e) (3). ◊ I obnowieni(e)m (1). ◊ [L obnowieniu.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. obnowić.

1. Zapoczątkowanie, początek (3) :

a. Obrzędy związane z poświęceniem nowo wprowadzonego przedmiotu kultu (2) : Y rzekł Iehowá do Moizéfzã: [...] niech przynoszą dary łwe ná obnowienie ołtarzã [*ad dedicationem altaris*]. *BudBib Num 7/11, Num 7/10.*

b. Wyrażenie: »obnowienie miesiąca« = *starożydowskie święto nowiu (1)* : Iż mi iuż omierzły ty ofiary wálze/ [...] iuż nie chcę pátrzyć y tych wítawionych dniow wálznych/ obnowienia miefiãcow wálznych [*neomeniam Vulg Is 1/13*]/ y rokow wálznych *RejPos 32v.*

2. Uczynienie powtórnie nowym, odnowienie; przen (2) :

Wyrażenie: »Ducha, w Duchu obnowienie« (1:1): Ráczyłz ty nas łam náviedzić/ [...] twym naydroższym zwiãstowaniem/ przenedroższym obdárzeniem/ w Duchu obnowieniem. *ArtKanc Cv, D5.*

[**Szereg:** »obnowienie a poświęcenie«: ażeby o tych obudwu częścicach/ w ktorych nauka główna wiary nalfey Chrześciańkiei zależy/ zwłãłcza tak o wíprawiedliwieniu człowieka grzełnego przed łãdem Bożem/ iako y o obnowieniu a poświęceniu/ nieco łserzei a rozniei [...] wyprawowano y piãno było. *UstKościel 23.*]

Cf **OBNOWIĆ**